

РЕШЕНИЕ

№ 1293

гр. София, 01.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **64** по описа за **2021** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на И. П. В. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ от 29.11.2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 112-ти състав, постановено по НАХД № 8598/2020г., с което е потвърден Електронен фиш с.К № 2916367, издаден от СДВР, с който е наложено наказание глоба в размер на 600.00лева за извършено нарушение на чл.21 ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че не е доказано от събраните доказателства извършването на административното нарушение, доколкото оспорва годността на използването за измерването техническо средство. Оспорва и компетентността на органа издал ЕФ. По своята същност тези възражения не се различават от направените пред СРС.

Твърди се също, че СРС е допуснал процесуално нарушение като е посочил в Решението си ЕГН на нарушителя, който не отговаря на действителния. Оспорва се и съдържанието на съдебния протокол от проведеното открито с.з. пред СРС, като се твърди, че касатора е участвал лично във въззивното производство, а е посочено в протокола, че същия не се е явил. Твърди се, че в Решението на СРС не са обсъдени всички направени възражения от процесуалния представител на въззивника.

Прави се искане за отмяна на атакуваното решение и процесния ЕФ.

В с.з. касаторът се представлява от адв. Й. от САК, който поддържа жалбата.

Касаторът моли да бъде отменено решението от 29.11.2020г. на СРС, НО, 112-ти състав по НАХД № 8598/2020г., като спорът се реши по същество, чрез отмяна на ЕФ с.К № 2916367, издаден от СДВР.

Ответникът по касационната жалба – СДВР, не е депозирал писмен отговор по чл.213а от АПК и не изпраща процесуален представител в проведеното публично заседание на 05.02.2021г., който да изрази становище по нейната основателност.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбите и моли да бъде потвърдено решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 29.11.2020г. по НАХД № 8598/2020г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 112-ти състав е ПОТВЪРДИЛ Електронен фиш/ЕФ/ с.К № 2916367, издаден от СДВР, с който на основание чл.182 ал.1 т.5 от ЗДвП, на И. П. В. е наложено административно наказание – глоба в размер на 600.00 /шестстотин/ лева за нарушение по чл.21 ал.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел доказателства, представени с ЕФ – Заповед №8121з-931/30.08.2016г. на Министъра на МВР на РБ за установяване формата на ЕФ, копие на Протокол № 2-38 18/24.10.2018г. от проверката на мобилна система за видеоконтрол „TFR-1M“, разпечатка от видеоклип №7263, показание на Радар №50б, справка за собствеността на процесния автомобил, Ежедневна форма на отчет, копие на Протокол за използване на Автоматизирано техническо средство или система от 31.07.2019г.

Въз основа на тях е обосновал правен извод, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение по чл. 21 ал.1 от ЗДвП, като е осъществил състава на нарушението. Според решаващият съд, касаторът безспорно е извършил деянието, като подробно е мотивирал това свое заключение и е обсъдил подборно всяко едно от събраните по делото доказателства. Съдът изцяло споделя фактическата обстановка описана в атакуваното Решение, поради което и не намира за нужно да я преповтаря. Правилно е и становището на СРС, че измерената скорост на движение на процесното МПС е извършено с технически изправно средство за измерване, което е било надлежно проверено, което се установява от Протокола издаден от Лабораторията за проверка на полицейска техника. ЕФ е съставен в изискуемата от закона форма и има съответното съдържание, като не са допуснати каквито и да било процесуални нарушения при издаването и връчването му от компетентните за това лица.

Правилно СРС е отчетел и наличието на субективния елемент от нарушението, като е приел, че В. е извършил нарушението виновно, доколкото е съзнавал всички елементи от състава на нарушението, както и обществено опасния характер на същото, правилно е отчетена и обществената опасност на нарушителя, който пряко е целял нарушаване на ограничението на скоростта за движение на МПС в населено място.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 112-ти състав.

По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 31.07.2019г. в 13.20часа е установено, че И. П. В. в [населено място] е управлявал МПС – л.а. „БМВ 525 Д Х Д.“ с рег.номер СВ1682НМ, по [улица], до бензиностанция „Ш.“, с посока на движение от [улица]към [улица], като се е движел със скорост от 98км.час, при ограничение за населеното място от 50км.час.

В тази връзка е съставен ЕФ, за констатираното нарушение, като са приспаднати 3км. от установената скорост, предвид допустимата грешка при работа на уреда за измерване. Към ЕФ е приложена разпечатка от изготвения видеоклип. В разпечатката ясно е отразено, къде, кога, с какво МПС какво нарушение е извършено, като са посочени и координати на мястото на заснемането. Отбелязано е че отразената в клипа скорост на движение на МПС е измерена с Радар №506, същия, за който е приложена и справка за проверка на мобилната система от Радар № 506.

Пред СРС е бил представен Протокол за извършено обучение, от който се установява, че лицето, което е оперирало с мобилната система за видеоконтрол е надлежно обучено да борави с нея.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е правилно, мотивирано и законосъобразно.

За настоящата инстанция не съществуват съмнения относно установената и приета от СРС фактическа обстановка, като ясно е посочено, кой, къде, кога, какво нарушение е извършил, какви са последиците от същото и как е доказано то. За настоящата инстанция не съществува съмнение, че движението с превишена скорост – почти два пъти над разрешената скорост за движение е сериозно нарушение на правилата за движение по пътищата. Съдът не споделя становището за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила предвид допуснато неправилно посочване на ЕГН на нарушителя в съдебното решение на СРС. Безспорно при изготвяне на решението си СРС е допуснал неточност при изписването на ЕГН на нарушителя, доколкото в Решението е посочен ЕГН несъответстващ на посочения в ЕФ, жалбите на касатора и изготвените служебни справки приложени по делото. За такова несъответствие обаче е предвиден ред за неговото отстраняване от органа издал Решението и ако същия е бил сезиран от касатора, то това несъответствие е щяло да бъде отстранено. Предвид факта, че законодателя е предвидил процесуална възможност за отстраняване на подобни неточности, чрез извършване на тълкувания, поправки на ОФГ и др. води до извода, че в случая не се касае за допуснато съществено процесуално нарушение, което да ограничава по някакъв начин правото на защита на касатора. Както е отбелязано по-горе, ЕФ е надлежно връчен, срещу него в срок е подадена въззивна жалба, по същата има законосъобразно произнасяне от страна на СРС, като решението на СРС е също надлежно връчено на касатора, след което е депозирана и касационната жалба. От изложеното, следва единствения възможен правен извод, че правото на защита на касатора не само не е било нарушено по никакъв начин, но дори напротив, то е било реализирано в пълен обем.

Относно възражението, за неточно отразяване в съдебния протокол от съдебното заседание, проведено пред СРС, че жалбоподателя не е присъствал на него, съдът намира, че същото не следва да бъде обсъждано от настоящата инстанция, доколкото е предвиден законов ред за искане на поправка на съдебния протокол, в тридневен

срок от изготвянето му, от съответния състав на СРС. По делото липсват доказателства това да е сторено от касатора лично или от неговия проц.представител, поради което и не следва да се обсъжда от настоящата инстанция по - подробно.

Съдът изцяло споделя и изводите на СРС за обществената опасност на деянието и нарушителя, доколкото той е правоспособен водач, който е положил изпит за установяване познаването разпоредбите на ЗДвП и ППЗДвП. Отделно от изложеното, следва да бъде отчетена и юридическата правоспособност на нарушителя, което води съдът до извода за завишена степен на обществена опасност на деянието. За съдът е безспорно установено, че нарушението е извършено умишлено и при форма на вината пряк умисъл.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 29.11.2020г. на СРС, НО, 112-ти състав е правилно и законосъобразно, поради което и следва да бъде потвърдено изцяло. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Предвид изхода на делото, съдът не следва да се произнася по искането за присъждане на разноски.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIII Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ПОТВЪРЖДАВА решение от 29.11.2020г., постановено по НАХД № 8598/2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 112-ти състав, с което е потвърден ЕФ с.К№ 2916367/31.07.2019г., издаден от СДВР, с което е наложено на И. П. В. с ЕГН [ЕГН] административно наказание – глоба в размер на 600.00лева на основание чл.189 ал.4, вр. чл.182 ал.1 т.5 от ЗДвП, за нарушение по чл.21 ал.1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.